

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny renumeraty:	Numer telefonu REDAKCJI i ADMINISTRACJI 221-17.	ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. P.	CENA NUMERU	Ceny ogłoszeń:
We Lwowie bez doręczenia do domu . . . . . mies. zł. 2—, kwart. 7— z dostawą do domu . . . . . mies. zł. 2 40, kwart. 7—	Konto PKO Lwów № 504.044.	Liści należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	10 gr.	Za 1 wiersz milimetr. (6½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 30, w kronice, referuar. dział. gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 7—, tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 20, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5, z zastrzeżeniem mieć 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.

DZIEŃ 19 MARCA.

Dzień 19 marca był dniem imienin Wodza Narodu Józefa Piłsudskiego. Uroczystość tego dnia różne przechodziła koleje.

W latach młodości, w latach tułaczki, walk rewolucyjnych i Sybiru w wyjątkowych tylko chwilach, w szczupłym gronie najbliższych towarzyszy przyjmował Piłsudski życzenia zwycięskiej walki z najeźdźcą. W latach wojny światowej na froncie stał się dzień 19 marca jakby świętem Wodza. I odtąd rośnie to święto w miarę jak rozrasta się ta wielka społeczna rodzina, która żywi część dla Wodza i odczuwa potrzebę złożenia Mu w dniu tym hołdu. Od chwili odzyskania niepodległości Polski stał się dzień imienin Marszałka Piłsudskiego dniem powszechnego kultu dla Twórcy Legionów i Naczelnego Wodza armii polskiej.

W dniu tym serca i myśli wszystkich ludzi dobrej woli w Polsce i wszystkich Polaków mieszkających poza Polską dążyły do tej wspólniejszej Postaci z hołdem i życzeniami.

Z każdym rokiem imieniny Marszałka Piłsudskiego dawały sposobność do okazania Mu co raz większej czci i miłości. Postać Jego olbrzymiała w umysłach.

A drugi rok tak się dzieje, że capstrzyk wieczorny nie poprowadzi kolumn, skupionych dokoła wielkich idei Józefa Piłsudskiego, pod pałacyk Belwederski, gdzie wzbijał się okrzyk podniebny, głęboki, dokąd zmierzały tego dnia myśli wszystkich, co Wielkość zrozumieli, do Wielkości tęsknili, tworzenie Wielkości Polski za cel życia mieli.

Nie wyjdzie do skupionych pocztów chorągwiąnych, do nieprzeliczonego tłumu, wypełniającego szalenie plac przed Belwederem i szerokie arterie doń prowadzące, postać, na widok której rytm serc zawsze się wzmagają, wola przęzła.

Myśli Narodu polskiego w dniu dzisiejszym przywarły do żelaznych od drzwi krypty wawelskiej. Tam spoczęły ziemskie szczątki Tego, który pracowitym i twórczym dla Ojczyzny żywotem zyskał sobie imię Wielkości.

Ale w dniu imienin Wielkiego Marszałka nie o śmierci nam mówić a o życiu Józefa Piłsudskiego.

Józef Piłsudski jako potężne zjawisko historyczne w dziejach ducha narodu polskiego, na długie dziesiątki lat zaprzęta będzie umysły naszych uczonych. Wyrósł tak bardzo ponad przeciętność ludzką swej epoki, że nie nam, współczesnym, przystoi bawić się w nieomylnych Jego działań analityków.

Albowiem podjął i wykonał ogromne zadanie, które równie z odrodzeniem Państwa jak przed stuleciami jest istotnym warunkiem polskiego trwania i rozwoju. Wziął na siebie ciężar przebudowy duszy polskiej. Złe obyczaje, przenikające życie państwowe z pozostłości njevoli, z praktyk anarchizującego partyjnictwa, starzy narowów i wad narodowych, egoizmu klasowego, niezrozumienia interesu powszechnego, zostały upartą Jego wolą, niezłomnym trudem tłumaczenia, uczenia, gdy trzeba było, karcącym słowem i zdecydowanym czynem — z życia publicznego usunięte. Została postawiona ich rozwielmożnieniu się i opanowywaniu życia państwowego tama trwała.

W nieludzkim i nadludzkim trudzie, wśród nocy nieprzespanych, wbrew całemu światu, własnym naszym słabościom, spajał rozzerwane kordonami czę-

Debaty na plenum Senatu.

Warszawa, 18 marca. (PAT.) Na wstępie wczorajszego plenarnego posiedzenia Senatu na propozycję marszałka Izba wybrała komitet techniki ustawodawczej w następującym składzie: członkowie sen. Bobrowski, Pełtrażycki, Terlikowski, Wróblewski oraz zastępcy członków ss. Chrzanowski, Decykewicz i Jeszke.

Sen. Siemiatkowski zreferował następnie projekt ustawy o ograniczeniu obrotu gospodarstwami, powstałymi z parcelacji.

Ustawa ma m. in. na celu zapobiegnięcie spekulacyjnemu przechodzeniu ziemi w drugie ręce, wymagając od posiadacza pracy na własnym gospodarstwie do projektu uchwalonego przez Sejm, komisja rolno Senatu wprowadzić szereg poprawek dopuszczając możliwość dzierżawienia gospodarstw, będących własnością małoletnich, precyzując ściślej art. 4 odnośnie gospodarstw, których tytuł własności ustalany jest w drodze sądowej, skreślając art. 8, mówiący o pieniężnych sankcjach karnych za wykroczenia przeciw ustawie, wprowadzając w art. 9 obowiązek ministra rolnictwa i reform ustalenia zasad, którymi kierować się będą starostowie przy wykonywaniu ustawy, oraz przywracając skreślony przez Sejm art. 11 projektu, wyposażający radę ministrów w prawo zawieszania działania tej ustawy na terenie pewnych województw i powiatów oraz w stosunku do pewnych kategorii gospodarstw.

Sen. Rdułtowski opowiada się za

skreśleniem art. 5, odnoszącego się do tych gospodarstw, które zostały powiększone aż do samodzielności przy parcelacji sąsiedzkiej. Przez wyjęcie tej nowej grupy gospodarstw z ogółu podobnych gospodarstw znajdujących się we wsi, stwarza się — zdaniem mówcy — nierówne warunki dla gospodarstw zupełnie do siebie podobnych.

Sen. Łucki oświadcza się jako zwolennik niepodzielności drobnych gospodarstw samojstnych, z których może rodzina przy swojej pracy utrzymać się na pewnym poziomie życia.

Sen. Łucki zgłasza następnie kilka poprawek do projektu.

Sen. Fudakowski opowiada się za poprawką sen. Rdułtowskiego. Uważa, że ustawa toruje drogę do racjonalnego uregulowania zagadnienia agrarnego.

Po krótkich wywodach senatorów Decykewicza i Terlikowskiego, sen. Evert, wobec rozbieżności poglądów, stawia wniosek o odesłanie tego projektu z powrotem do komisji.

Sen. Kleszczyński jako przewodniczący komisji rolnej jest przeciwny wnioskowi sen. Everta.

W głosowaniu Izba odrzuciła wniosek sen. Everta.

Następnie głos zabrał p. Minister Rolnictwa i Reform rolnych J. Poniałowski, który oświadczył, co następuje:

Całość zagadnienia niepodzielności gospodarstw jest wielkim problemem, do którego państwo musi przystępo-

wać w sposób ostrożny i stopniowy i rozwijanie którego w olbrzymiej mierze będzie polegało na ugruntowaniu w opinii obywateli tradycyjnych zwyczajów. Ten tok rozumowania prowadzi do objęcia działaniem naprzód pewnej szerszej kategorii gospodarstw i rozszerzenia tego stopniowo, gdy akcja okaże się skuteczną.

Musimy pamiętać, że gospodarstw samodzielnych, które istniały już dawniej jest taka liczba, że zagwarantowanie im pełnej pomocy przy spiatach rodzinnych nie jest dzisiaj jeszcze możliwe. Dlatego też chcemy rozpocząć od tej tylko ich części, które powstały dzięki akcji parcelacyjnej.

W głosowaniu wniosek sen. Rdułtowskiego upadł, a wniosek sen. Decykewicza i sen. Łuckiego wobec sprzeciwu referenta nie były głosowane. Senat przyjął ustawę z wszystkimi poprawkami komisji i ze stylistyczną poprawką sen. Decykewicza.

Po referacie sen. Gwizda o projekcie ustawy o przejściu przez fundusz obrotowy reformy rolnej należności i zobowiązań b. krajowej komisji dla włości rentowych, Senat w głosowaniu przyjął tę ustawę w brzmieniu sejmowym bez zmian.

Po referacie sen. Bispinga przyjęto następnie, również bez zmian nowelę do rozporządzenia Prezydenta R. P. o państwowych zakładach chowu koni i premiowaniu ogierów.

Sen. Maksymilian Malinowski zreferował z kolei ustawę w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta R. P. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych. Ustawa ta jest wynikiem 3-ch poselskich projektów, złożonych przez posłów Karśnickiego, Jabłońskiego i Krzywoszyńskiego.

Referent omówił zasadę projektu i scharakteryzował przyjęte przez komisję senacką poprawki.

W głosowaniu przyjęto wszystkie wnioski komisji oraz obie rezolucje.

O umowach zbiorowych.

W dalszym ciągu Senat wysłuchał sprawozdania sen. Bobrowskiego o projekcie ustawy o układach zbiorowych pracy. Referent omówiwszy na wstępie ogólnie zagadnienie pracy najemnej, wyraził wiarę, że rząd szczerze pragnie jak najszybciej zrealizować programowe hasło p. premiera i rozładować bezrobocie, wymaga to opracowania programu polityki społecznej.

Najpilniejszym zadaniem jest wprowadzenie Izby pracy i samorządu w instytucjach społecznych.

Głodowe zarobki robotników, próby obniżki płac i redukcje, wstrzymanie wypłaty zarobków — są przyczyną strajków. Przypisywanie strajku komunistom jest zbytym uproszczeniem zagadnienia. Strajk jest jedyną formą, którą rozporządza świat prac w walce z wyzyskiem.

Szybka realizacja najważniejszych zagadnień społecznych wniesie spokój w warsztaty pracy i pozwoli dźwignąć Polskę wzwyż. Umowy zbiorowe mogą przyczynić się w dużym stopniu do pomyślnego kształtowania stosunków między kapitałem i pracą. Związki zawodowe są najodpowiedniejszym elementem do zawierania umów i projekt rządowy stanął na tym stanowisku.

(Dalszy ciąg na stronie 2-giej).

Krwawe rozruchy w Paryżu.

Paryż, 18. 3. (PAT.) Wczoraj wieczorem w dzielnicy Clichy doszło do poważnych zaburzeń podczas zebrania francuskiej partii socjalnej w kinoteatrze „Olympia”. Zebranie to, odbywające się pod przewodnictwem Laroque'a, połączone było z wyświetlaniem filmu „La Bataille”. Około godz. 20, gdy w sali kinoteatru znajdowało się już kilkudziesięciu zwolenników partii socjalnej, grupa ich przeciwników politycznych usiłowała dostać się na salę, podczas gdy inni wtargnęli do merostwa, skąd obrzucili kinematograf gradem ciężkich przedmiotów i kamieniami. Pełniący służbę komisarz policji, za niepokoiony przebiegiem zajść, zwłaszcza że rozgrywały się one w chwili największego napływu robotników, po wracających z pracy w Paryżu i na przedmieściach, zażądał pomocy. Natychmiast przybyło 40 policjantów, którzy przystąpili do ewakuacji kinoteatru i ośłaniania odwrotu uczestników zebrania.

W międzyczasie manifestanci wyrwali kamienie brukowe z placu przed merostwem Clichy i zbudowali trzy barykady, spoza których obrzucali kamieniami trzykrotnie starając się ich rozprószyć policję. Równocześnie rozległy się wystrzały. Świadkowie zajścia utrzymują, że strzelali osobnicy w cy-

wilnych ubraniach, stojący poza łańcuchem policji. Inne strzały pochodziły z tarasu kawiarni, położonej w pobliżu merostwa. Dowodzący oddziałem policji wydał polecenie trzykrotnego ostrzeżenia tłumów sygnałem trąbki. Na ohwilę nastąpiło uspokojenie, lecz wkrótce po tym zaczęły ponownie padać strzały. Manifestanci przemieśli swych rannych do merostwa, które zostało przekształcone w szpital. W tej chwili zjawili się na miejscu zaburzeń minister spraw wewnętrznych Dormoy w towarzystwie szefa policji.

Po kilkakrotnych szarżach policji trzy barykady, zbudowane na ulicy Villeneuve, bulwaru Jauresa i u zbiegu ulicy Union z placem ratuszowym zostały usunięte, a plac opróżniony z manifestujących, którzy wycofali się, śpiewając „międzynarodówkę”.

Wkrótce po północy doszło do ponownych zaburzeń, manifestanci wybijali szyby w kawiarniach i sklepach piekarskich. Policja zmuszona była ponownie interweniować. Według oświadczeń pełniącego służbę lekarza, jest 4 zabitych z pośród manifestantów i 2 z pośród policji. Rannych jest 80 manifestantów i 70 policjantów.

Wśród rannych znajduje się Andre Blumel, dyrektor gabinetu premiera Bluma.

ści naszego kraju; w zapobiegliwej pracy organizował władze naczelne Rzeczypospolitej, tworzył wojsko, gromił wrogów, zagrażających nam na wszystkich granicach, łagodził waśni wewnętrzne, podtrzymywał słabych, przekonywał wątpiących, rozkazywał, narzucał swą zwycięską wolę, bez przerwy, bez odpoczynku, bez wytchnienia,

dźwigając brzemie, zwalone na Jego barki przez Naród oraz spełniając obowiązki, do którego powołał Go dzień ten.

Dlatego dzień 19 marca stał się w Polsce świętem. Gdy już nie ma między nami tego wielkiego wychowawcy — Duch Jego pozostał, jest wśród nas, patrzy i sędzi.

Al.

